

6. sz. Egyezmény

a fiatalok éjjeli munkájáról az iparban

Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet az Amerikai Egyesült Államok kormánya hívott össze Washingtonba, és amely 1919. október 29-én ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a gyermekek éjjeli foglalkoztatásáról - amely kérdés a Konferencia washingtoni ülésén a napirend negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „A fiatakorúak éjjeli munkájáról (ipar) szóló 1919. évi Egyezmény” néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

1. Jelen Egyezmény szempontjából "iparüzem"-nek kell tekinteni különösen:

- (a) a bányákat, kőbányákat, és a föld kincseinek kiaknázására szolgáló egyéb vállalatokat;
- (b) azokat a vállalatokat, amelyekben termékeket készítenek, átalakítanak, tisztítanak, javítanak, díszítenek, tökéletesítenek vagy eladásra tesznek alkalmassá, vagy amelyekben anyagokat alakítanak át, bontanak le vagy pusztítanak el, vagy amelyekben anyagokat alakítanak át; ideértve azon vállalatokat, melyek hajóépítéssel vagy bármilyen hajtóerő és a villamos energia előállításával, átalakításával és továbbításával foglalkoznak;
- (c) mindennemű épületek és építmények, továbbá vasutak, közúti vasutak, kikötők, dokkok, kőgátak, csatornák, behajózási víziutak, utak, alagutak, hidak, völgyhidak, gyűjtőcsatornák, közönséges levezetőcsatornák, kutak, távbeszélő és távíróberendezések, villanyművek, gázművek és vízművek építését, újraépítését, karbantartását, tatarozását, átalakítását vagy lebontását, és más építési munkákat, valamint az ilyen munka, vagy szerkezet elkészítésére történő előkészületet, vagy elkészítéséhez szükség alapozó munkálatokat;
- (d) személyek és áruk szállítását úton, vasúton vagy belvizeken, ideértve az áruknak kikötőkben, rakpartokon, lerakodóhelyeken és raktárakban való kezelését, kivéve a kézi erővel történő szállítást.

2. Minden országban az illetékes hatóság állapítja meg a határvonalat, mely az ipart a kereskedelemtől és a mezőgazdaságtól elválasztja.

2. cikk

1. Tizennyolc éven aluli fiatakorúakat éjjeli ipari köz- és magánüzemekben vagy azok melléküzemeiben foglalkoztatni tilos. Ez a rendelkezés nem vonatkozik azokra az üzemekre,

amelyekben csupán egy- és ugyanazon családnak tagjai vannak foglalkoztatva, kivétel az alábbiak szerint.

2. Tizenhat éven felüli fiatalok olyan munkán, amelyek természetük szerint folyamatosan végzendők, éjjel is foglalkoztathatók a következő üzemekben:

- (a) vas- és acélművekben; olyan folyamatokban, ahol váltakozó léghűtő és regenerációs kemencék vannak használatban, továbbá fémlapok és fémsodronynak horganyzásánál;
- (b) üveggyárakban;
- (c) papírgyárakban;
- (d) nyerscukorgyárakban;
- (e) aranyércek tisztításánál és kivonásánál.

3. cikk

1. A jelen Egyezmény szempontjából "éjjel"-nek kell venni azt a legalább tizenegy egymásra következő órányi időszakot, amely magába foglalja az este tíz órától reggel öt óráig terjedő időt.

2. Kőszén- és barnaszénbányákban fiatalok este tíz és reggeli öt óra között is dolgozhatnak, ha nekik két műszak között rendszeren tizenöt órai, de tizenhárom óránál semmi esetre sem rövidebb pihenőt biztosítanak.

3. Azokban az államokban, amelyekben az éjjeli munka a pékiparban az összes munkavállalóra nézve törvénnyel el van tiltva, az esti tíz órától reggel öt óráig terjedő éjjeli pihenő helyett esti kilenc órától reggel négy óráig terjedő pihenőidő állapítható meg.

4. Azokban a trópusi országokban, ahol a munkát a nap közepe táján bizonyos időre megszüntetik, az éjjeli pihenő tartama tizenegy óránál kevesebb lehet, ha e helyett napközben pótlásul megfelelő pihenőt engednek.

4. cikk

A 2. és a 3. cikk rendelkezései a tizenhat és tizennyolc év közti fiatalok éjjeli munkájára nem vonatkoznak sürgősségi esetekben, melyek előre nem voltak láthatók, sem ellenőrzés alá nem vonhatók, nem ismétlődő természetűek, és amely hatással lehet a vállalkozás normál tevékenységére.

5. cikk

Jelen Egyezmény Japánra történő alkalmazásában 1925. július 1-ig a 2. cikk csak a 15. éves életkor alatti fiatalokra vonatkozik, és ezután csak a 16. éves életkor alatti fiatalokra vonatkozik

6. cikk

Jelen Egyezmény Indiára történő alkalmazásában az „iparvállalat” fogalma csak az „Indiai gyárról szóló törvény” szerint meghatározott gyárakra vonatkozik, és a 2. cikk nem vonatkozik a 14. éves életkor feletti fiatal férfiakra.

7. cikk

Ha a közérdek különösen súlyos esetben megkívánja, a kormány az éjjeli munka tilalmát a tizenhat és tizennyolc év közti fiatalok számára nézve felfüggesztheti.

8. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

9. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállama kötelezi magát arra, hogy azt alkalmazza olyan gyarmataira, védnöksége alatt álló területeire, és birtokaira, melyek nem rendelkeznek teljes körű önkormányzattal

- (a) kivéve, ahol a helyi körülményeknek tulajdoníthatóan az Egyezmény rendelkezései nem alkalmazhatók; vagy
- (b) azon módosításokra vonatkozó jogának fenntartásával, melyek az Egyezmény rendelkezéseinek a helyi viszonyokhoz történő igazításához szükségesek.

2. Minden tagállam köteles értesíteni a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalt azon gyarmatai, védnöksége alatt álló területei, és birtokai tekintetében hozott intézkedésiről, melyek nem rendelkeznek teljes körű önkormányzattal.

10. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni.

11. cikk

A jelen Egyezmény azon a napon lép hatályban, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója ezt az értesítést kibocsátotta, és csak azon tagokra nézve hatályos, melyek bejegyezték megerősítéseiket a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnál. Ezt követően az Egyezmény minden más tagállamra nézve azon a napon lép hatályban, melyen ratifikációja a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnál bejegyzésre került.

12. cikk

Minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállam kötelezi magát arra, hogy annak rendelkezéseit legkésőbb 1922. július 1-ig életbe lépteti, és megteszi ezen rendelkezések hatályát biztosító szükséges lépéseket.

13. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az

Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

14. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

15. cikk

Jelen Egyezménynek francia és angol szövegei mind hitelesek.